

Lars Løkke Rasmussens tale ved mindehøjtidelighed efter terrorangrebene mod Paris

Taler

Lars Løkke Rasmussen
Statsminister

Dato

15. oktober 2015

Sted

den 15. november 2015

Natten til lørdag blev 129 helt uskyldige mennesker dræbt i Paris og flere hundrede sårede. Blandt dem mange alvorligt sårede, der fortsat svæver mellem liv og død. Og derfor kender vi endnu ikke det grusomme angrebs endelige omfang.

Men vi ved, at det er en af de værste terrorhandlinger i Europa i nyere tid.

Vi er samlet i aften for at mindes de dræbte og for at ære de sårede. Vores tanker og medfølelse går til deres familier.

En restaurant. En café. Et pizzeria. En fodboldkamp. En bar. Et spillested.

Rammen om menneskers liv, som på en weekend blev et mareridt. Hvor hverdag blev krig.

Vi reagerer alle med forfærdelse. Og med afsky.

Og med dyb sorg.

Men også ved at stå sammen.

Som vi gør det her i aften. Tak til de danske ungdomspartier for at arrangere denne mindehøjtidelighed. Tak til alle jer, der er kommet.

Vi viser vores solidaritet med det franske folk.

Det franske folk, som skrev i menneskerettighedserklæringen i 1789:

”Mennesker fødes og forbliver lige i deres rettigheder.”

Menneskers frihed og ligeværd.

Det er de værdier, vi står sammen om. På tværs af nationalitet. På tværs af religion. Og på tværs af politisk ståsted.

De værdier er vores værdier. De viser, hvem vi er. Hvordan vi lever. Hvorfor vi lever.

Angrebet på Paris – byernes by, lysenes by, kærlighedens by – var et angreb på os alle.

Det fylder os med lige dele sorg og vrede. Forfærdelse og afsky.

Hvorfor skete det? spørger vi os selv.

Hvordan er det muligt, selv for den ondeste terrorist, koldblodigt at dræbe cafégæster, unge mennesker i byen, kærestepar på romantisk middag i Paris?

Og svaret er, at den ekstremistiske fanatisme, der står bag terroristerne, vil en mørk verden.

Uden musik, uden kærlighed, uden glæde. Uden demokrati, uden frihed og medmenneskelighed.

De prøver at hugge et sværd ned gennem vores verden. De prøver at skabe en ond og falsk skillelinje mellem Vesten og islam.

Jeg trækker skillelinjen et andet sted. Mellem forståelse og fanatisme. Mellem frihed og fængsel. Mellem oplyst og formørket.

Derfor går mine tanker i dag også til de uskyldige, der blev dræbt ved terrorangreb i Beirut i Libanon.

Til ofrene for angrebet på et russisk passagerfly i Sinai.

Og til de ulykkelige befolkninger, der er undertrykt af et grusomt terrorregime.

Lad os alle stå sammen for frihed og mod ekstremisme. Lad os rette vores vrede mod gerningsmændene og deres bagmænd.

De prøver at kaste blår i vores øjne. Men vi ser dem, som de er.

Fanatikere og forbrydere, der tager en stor religion som gidsel.

Vestlige og muslimske lande. Sekulære og religiøse ledere. Mennesker på tværs af kulturer.

Vi skal stå sammen. Vi står sammen. Vi står fast. Vi går ikke på kompromis.

For hvad gør man, når man møder kynisme og brutalitet? Mørke kræfter, som natten til lørdag? Og tidligere på året – i Paris og her i København?

Hvad gør man? Hvad er det stærkeste gensvar?

At holde fast i hverdagen. Ikke at lade os kue.

Hvis vi ikke længere tør sætte os på en fortovscafé, på en fortovsrestaurant, hvad enten det er i Paris eller København, så har vi for alvor tabt.

Vi insisterer på frihed og demokrati. På menneskerettigheder og livsglæde.

Vi nægter at give efter for den frygt, de mørke kræfter forsøger at sprede. Vi vil ikke opgive vores værdier. Vi vil aldrig give køb på vores åbne og frie samfund.

Jeg har på Danmarks vegne – på jeres vegne – kondoleret over for præsident Hollande og besøgt Frankrigs ambassadør, François Zimeray.

Jeg har udtrykt vores medfølelse med ofrene, de sårede, deres pårørende og hele det franske folk.

Jeg har også gjort det klart, at Danmark vil fortsætte vores urokkelige deltagelse i kampen mod terrorgruppen ISIL.

Ambassadeur François Zimeray,

Permettez-moi d'exprimer mes sentiments les plus profonds au peuple français.

Lad os sammen bekæmpe mørket. Tænde et lys for de mennesker, der døde, mens de levede livet i Paris. Byernes by, kærlighedens by.

Sidste weekend gik jeg selv rundt i Paris' gader med min kone Sólrún. I kærlighedens by, som vi alle kender og elsker.

Vi talte om, hvor fantastisk det var, at denne by var kommet videre efter det barbariske angreb på Charlie Hebdo. Talte om, at Paris atter var fyldt med livsglæde og kærlighed.

Og det, kære venner, det vil Paris blive igen.

Kære alle sammen.

Alle I unge, der er kommet i dag. Det er jeres fremtid, det handler om. Det er vores frihed.

Terror bygger på had. Men midt i sorgen bekræfter I, med jeres tilstedeværelse, at størst af alt er kærligheden.

Tak for ordet.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Mindetale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-lokke-rasmussens-tale-ved-mindehojtidelighed-foran-den-franske-ambassade-efter-terrorangrebene-mod-paris>